

Vita a beszédről

Mekkora a hatása a kimondott szónak, a jelképnek, a véleménynek? Voltaképp erről szól a Népszabadság *Sajtószabadság és náci beszéd* vitája, melyet külön kiadványban is megjelentetett az újság. Az idén tavasszal nagy indulatot váltott ki a Fővárosi Bíróság fölmentő ítélete a Szabó Albert-ügyben. A vád közösség elleni izgatás és önkényuralmi jelképek használata volt. Ugyancsak tavasszal közölte a Népszabadság *Kis János* tanulmányát, melyet hetekig tartó heves vita követett az újság hasábjain. *Kis János* véleménye röviden így összegezhető: a náci beszéd büntetőjogi korlátozása csak akkor indokolt, ha valóban kimutathatóan szoros összefüggés van a fasiszta propaganda és a demokrácia összeomlásának veszélye között. Egyéb esetekben a sajtószabadság korlátozása aggályos lehet. *Popper Péter, Bence György, Székely Gábor, Kende Péter, Pelle János, Gadó György, Bayer József, Eörsi István,*

Karsai László, Schmidt Mária, Tökéczki László, Haraszi Miklós, Rózsa György és Halmai Gábor szóltak hozzá a filozófus tanulmányíró eszmefuttatásához.

Gondolatébresztő a vitacikkek gyűjteménye. Hisz ez a tragikus téma nemcsak történelmi töprengésre késztet, hanem igen erőteljesen felveti a jövő kérdéseit. Mit tegyünk akkor, amikor veszélyt érzünk, de nincs kezünkben a biztos, a csalhatatlan megelőzési módszer? Többen úgy gondolják, hogy már az elhangzott kijelentéseket is meg kell akadályozni, hisz már a szó is súlyos sértés, fenyegetés. *Kis János* viszont logikusan érvel, amikor arra figyelmeztet, hogy a cenzúra veszélyes eszköz, csak átmeneti győzelemhez juttathatja a demokráciát. „A náciizmus nem ellenállhatatlan vírus — a demokrácia nem magatehetetlen beteg.” Így ír *Kis János*. Reméljük, ez a megállapítás erősíti közösségi felelősségtudatunkat. **Sz. J.**